

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 265/2024-21

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a zo sudcov Jany Baricovej a Miroslava Duriša (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Michalom Feciľakom, Jesenná 8, Prešov, proti postupu Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 16C 67/2022 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 8C/9/2009) a proti postupu Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 26Co/1/2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a** .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ označený v záhlaví tohto rozhodnutia sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 8. januára 2024 domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 16C 67/2022 (pôvodne vedenom pod sp. zn. 8C/9/2009) a proti postupu krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 26Co/1/2024. Sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd prikázal krajskému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prieťahov a zároveň mu priznal primerané finančné zadost'učinenie v sume 5 000 eur proti okresnému súdu a v sume 5 000 eur proti krajskému súdu, ako aj náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva, že sťažovateľ ako žalobca v 1. rade spolu so žalobcom v 2. rade [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ako podieloví spoluvlastníci nehnuteľností, každý z nich vo veľkosti 1/2), sa v napadnutom konaní pôvodne vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 8C/9/2009 na základe žaloby doručenej okresnému súdu 16. januára 2009 v znení pripustenom uznesením súdu prvej inštancie sp. zn. 8C/9/2009-526 z 18. novembra 2013 proti žalovaným: 1. Prešovský samosprávny kraj, Námestie mieru 2, Prešov,

IČO 37 870 475, 2. mesto Prešov, Hlavná 73, Prešov, IČO 00 327 646, 3. SR – Slovenská správa ciest Bratislava, Miletičova 19, Bratislava, IČO 00 003 328, domáhajú náhrady za užívanie nehnuteľností nachádzajúcich sa v obci Prešov, [REDAKOVANÉ], a to [REDAKOVANÉ] – zastavaná plocha a nádvorie s výmerou 1201 m², na ktorej sa v žalovanom období nachádzala [REDAKOVANÉ] vo vlastníctve žalovaného v 1. rade, a [REDAKOVANÉ] – zastavaná plocha a nádvorie s výmerou 3772 m², na ktorej sa v žalovanom období nachádzala stavba chodníka, ktorá bola v žalovanom období podľa názoru žalobcov vo vlastníctve žalovaného v 2. alebo 3. rade.

3. Okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 8C/9/2009-834 z 25. októbra 2018, proti ktorému podali žalobcovia odvolanie. Krajský súd o odvolaní žalobcov rozhodol rozsudkom č. k. 15 Co 16/2019-1138 z 18. februára 2020 tak, že rozsudok okresného súdu potvrdil.

4. Proti rozsudku krajského súdu č. k. 15 Co 16/2019-1138 z 18. februára 2020 podal sťažovateľ dovolanie, o ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol uznesením sp. zn. 8 Cdo 216/2020 z 29. júna 2022.

5. Po vrátení spisu z najvyššieho súdu okresnému súdu bola veci pridelená nová spisová značka, a to 16C 67/2022. Okresný súd vo veci ďalej konal a vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 16C 67/2022 zo 6. júla 2023.

6. Po oboznámení sa sťažovateľa (7. júla 2023) s vyjadrením konajúceho sudcu JUDr. Michala Drimáka, PhD., po vyhlásení rozsudku vo veci 6. júla 2023 k jeho osobe podal sťažovateľ 14. júla 2023 proti JUDr. Drimákovi námietku zaujatosti.

7. Keďže ani k 2. januáru 2024 nebolo sťažovateľovi doručené žiadne rozhodnutie o ním vznesenej námietke zaujatosti zo 14. júla 2023 (a žiadna informácia sa nenachádzala ani v elektronickom súdnom spise napadnutého konania), právny zástupca sťažovateľa bol 3. januára 2024 fyzicky nahliadnuť do súdneho spisu.

8. Pri nahliadnutí do súdneho spisu napadnutého konania 3. januára 2024 právny zástupca sťažovateľa zistil, že v súdnom spise sa na č. 1. 1334 nachádza vyjadrenie JUDr. Drimáka z 22. júla 2023 k sťažovateľom vznesenej námietke zaujatosti. Ďalej sa v súdnom spise na č. 1. 1362 nachádza pokyn vyššej súdnej úradníčky JUDr. Kočiškovej z 21. augusta 2023 týkajúci sa predloženia veci krajskému súdu na rozhodnutie o vznesenej námietke zaujatosti.

9. Ku dňu podania tejto ústavnej sťažnosti krajský súd ako súd nadriadený okresnému súdu o sťažovateľom vznesenej námietke zaujatosti nerozhodol.

II.

Argumentácia sťažovateľa

10. Podstatou argumentácie sťažovateľa je skutočnosť, že podľa jeho názoru v napadnutých konaniach okresného súdu a krajského súdu dochádza k zbytočným prietahom v rámci rozhodovania o námietke zaujatosti.

11. Z vyjadrenia zákonného sudcu v napadnutom konaní z 22. júla 2023 k sťažovateľom uplatnenej námietke zaujatosti vyplýva, že JUDr. Drimák podal vyjadrenie k námietke zaujatosti až 22. júla 2023, tzn. na 8. deň po doručení námietky zaujatosti okresnému súdu, a tiež, že k 21. júlu 2023 nebola ešte námietka zaujatosti predložená krajskému súdu ako nadriadenému súdu

na rozhodnutie. Ku dňu podania tejto ústavnej sťažnosti krajský súd ako súd nadriadený okresnému súdu o sťažovateľom uplatnenej námietke zaujatosti nerozhodol.

12. Sťažovateľ uviedol, že postup okresného súdu – predloženie spisu nadriadenému súdu je bežný a každodenný postup každého všeobecného súdu a že rozhodovanie krajského súdu vo veciach námietky zaujatosti je súčasťou štandardnej rozhodovacej agendy.

13. Podľa názoru sťažovateľa jeho správanie nemalo vplyv na doterajšiu dĺžku konania.

14. V konaní vedenom na okresnom súde a konaní o námietke zaujatosti vedenom na krajskom súde nečinnosť okresného súdu zasiahla a nečinnosť krajského súdu stále zasahuje do základných práv sťažovateľa, keďže o vznesenej námietke zaujatosti nebolo do dnešného dňa rozhodnuté.

15. Neefektívnou a nesústreďenou činnosťou okresného súdu a krajského súdu došlo k neprimerane dlhým a neospravedliteľným prieťahom v konaní o uplatnenej námietke zaujatosti, o ktorej stále nie je rozhodnuté.

16. Zákonný sudca súdu prvej inštancie JUDr. Drimák oneskorene podal vyjadrenie k vznesenej námietke zaujatosti (č. 1. 1334 súdneho spisu), keďže ho podal až na 8. deň po doručení námietky zaujatosti, pričom súd prvej inštancie mal vznesenú námietku zaujatosti spolu s vyjadrením sudcu predložiť nadriadenému súdu na rozhodnutie v lehote 7 dní, tzn. najneskôr 21. júla 2023.

17. Súd prvej inštancie nepreložil vec nadriadenému súdu na rozhodnutie v lehote 7 dní po doručení námietky zaujatosti, tzn. najneskôr 21. júla 2023, ale až niekedy po 21. auguste 2023, pričom zo súdneho spisu nie je zrejmé, kedy súd prvej inštancie vec predložil krajskému súdu na rozhodnutie o uplatnenej námietke zaujatosti.

18. Krajský súd ako súd nadriadený súdu prvej inštancie o uplatnenej námietke zaujatosti nerozhodol v lehote 7 dní, keďže ku dňu podania tejto ústavnej sťažnosti nebolo sťažovateľovi doručené žiadne rozhodnutie o ním uplatnenej námietke zaujatosti proti JUDr. Drimákovi.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

19. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

20. V úvode tejto časti rozhodnutia ústavný súd zdôrazňuje, že v zmysle § 45 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 alebo § 131a tohto zákona neustanovujú inak. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom tohto návrhu, teda v konaní podľa čl. 127 ústavy tou časťou ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha, čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Takto vymedzený rozsah prieskumu ústavného súdu môže byť vo výnimočných okolnostiach modifikovaný (zvyčajne rozšírený) dôvodmi ústavnej sťažnosti (tak

ako to *expressis verbis* vyplýva z § 45 zákona o ústavnom súde; pozn.), z ktorých ale musí zrozumiteľne vyplývať nespochybniteľný záujem sťažovateľa podrobiť ústavnoprávnemu prieskumu konkrétne a adresne vymedzené rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah (vymedzený predmetom, subjektom a inými, najmä časovými súvislosťami), na čo musí nevyhnutne vecne nadväzovať aj pregnantná súvzťažná ústavnoprávna argumentácia sťažovateľa. Jedine za kumulatívneho splnenia týchto podmienok je tak potom možné prekročiť petit ústavnej sťažnosti pri rešpektovaní ontologickej podstaty tohto ústavného inštitútu, potierajúc pritom prehnajú ústavnoprávnu solemnitú, ktorej dôsledky by mohli ohroziť materiálnu ochranu sťažovateľových základných práv a slobôd (I. ÚS 514/2020).

21. Ústavný súd považoval za potrebné najprv ustáliť petit ústavnej sťažnosti. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom v petite ústavnej sťažnosti namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietrahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. V ústavnej sťažnosti (mimo formulovaného petitu) sťažovateľ namietal aj porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, avšak bez bližšieho zdôvodnenia. Celá argumentácia sťažovateľa obsiahnutá v ústavnej sťažnosti smerovala k zdôvodneniu namietaného porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavnoprávna argumentácia, ktorá by smerovala k zdôvodneniu namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, v ústavnej sťažnosti absentovala. Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd neprihliadol na namietané porušenie označeného základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

22. V petite ústavnej sťažnosti nebola uvedená spisová značka konania vedeného na krajskom súde. Ústavný súd túto skutočnosť zistil z vyjadrenia predsedníčky krajského súdu sp. zn. Spr 78/24 zo 4. marca 2024.

23. Ústavný súd konštatuje, že predmetom predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti je v danom prípade preskúmanie opodstatnenosti tvrdenia sťažovateľa, podľa ktorého postupom okresného súdu a krajského súdu v napadnutých súdnych konaniach dochádza k zbytočným prietrahom v rámci rozhodovania o námietke zaujatosti zákonného sudcu súdu prvej inštancie JUDr. Michala Drimáka, PhD.

24. Na výzvu ústavného súdu na vyjadrenie k ústavnej sťažnosti reagovala predsedníčka krajského súdu, ktorá v podaní sp. zn. Spr 78/24 zo 4. marca 2024 uviedla, že vec napadla krajskému súdu 11. januára 2024 a bola jej pridelená sp. zn. 26Co/1/2024.

25. Predsedníčka krajského súdu uviedla, že poukazuje na vyjadrenie predsedníčky senátu 26Co JUDr. Jany Jančíkovej, že lehoty, ktoré upravujú postup súdov rozhodujúcich o námietke zaujatosti, sa nevzťahujú na prípady, ak je námietka zaujatosti vznesená po rozhodnutí vo veci samej a ak je zároveň podané tiež odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej. Nadriadený súd teda nie je viazaný sedemdnňovou lehotou na rozhodnutie o odvolaní, ak sa vec zároveň predkladá na rozhodnutie o odvolaní proti rozsudku. Z dôvodu hospodárnosti konania o námietke zaujatosti sťažovateľa bude v konaní rozhodované spolu s odvolaním strán sporu jedným rozhodnutím.

26. Vzhľadom na uvedené predsedníčka krajského súdu navrhuje ústavnú sťažnosť proti krajskému súdu ako neopodstatnenú zamietnuť.

27. K ústavnej sťažnosti sa vyjadrila aj predsedníčka senátu 26Co JUDr. Jana Jančíková, ktorá uviedla, že 6. júla 2023 sa na okresnom súde konalo verejné vyhlásenie rozsudku v danej veci, pričom prítomnému právnenému zástupcovi sťažovateľa bol zároveň doručený písomne vyhotovený rozsudok č. k. 16C/67/2022-1305 zo 6. júla 2023.

28. Dňa 14. júla 2023 vzniesol sťažovateľ proti konajúcemu sudcovi okresného súdu JUDr. Drimákovi námietku zaujatosti. V tejto námietke zaujatosti sťažovateľ namietal sudcovu zaujatosť voči osobe sťažovateľa z dôvodov tvrdení sudcu k právnenému posúdeniu veci, keďže ako sudca súdu prvej inštancie musí byť viazaný rozhodnutím súdu dovolacieho, čo podľa sťažovateľa sudca považuje za osobnú prehru. Podľa sťažovateľa by sa sudca mal zdržať takých prejavov a navonok by sa mal javiť ako objektívny. Antipatiu sudcu voči svojej osobe sťažovateľ nachádza v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý uviedol, „že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobcovia vedeli, že budú obmedzení na svojich vlastníckych právach, pretože cestné teleso sa na týchto pozemkoch v čase ich kúpy žalobcami už nachádzalo, pričom súd prvej inštancie považuje za nutné uviesť, že ako právni nástupcovia predchádzajúcich vlastníkov chceli byť (vzhľadom na vedomosť o reálnom stave pozemkov) na svojich vlastníckych právach obmedzení, pretože im bolo (muselo byť) zrejmé, že tieto pozemky sú vo faktickom stave, v akom sa nachádzajú, nepoužiteľné napr. na výstavbu a pod., keďže sa na nich nachádza stavba - cestné teleso.“. Ďalej sťažovateľ v sťažnosti poukazuje na závery iných rozhodnutí vo veciach týkajúcich sa námietky zaujatosti. Podľa sťažovateľa osobné presvedčenie sudcu v tomto prípade kladie zásadnú prekážku nezaujatému a nestrannému rozhodnutiu vo veci, čo z objektívneho hľadiska sudca preukazuje tým, že vo vzťahu k jeho osobe, jeho pohnútkam a morálnym základom sa vyjadruje v negatívnom svetle a robí si o nich úsudok, ktorý potom aj verejne prejavuje medzi ostatnými sudcami a ktorý tiež prezentuje vo svojej rozhodovacej činnosti.

29. Vzhľadom na už uvedené je predsedníčka senátu 26Co JUDr. Jana Jančíková toho názoru, že sťažnosť sťažovateľa nie je opodstatnená. Poukazuje na to, že námietka zaujatosti sťažovateľa bola podaná po rozhodnutí vo veci samej a zároveň bolo sťažovateľom podané odvolanie. Lehoty, ktoré upravujú postup súdov rozhodujúcich o námietke zaujatosti, sa však nevzťahujú na prípady, ak je námietka zaujatosti vznesená po rozhodnutí vo veci samej a zároveň je podané tiež odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej. Z praktického hľadiska nie je možné dodržať lehotu na predloženie spisu nadriadenému súdu od podania námietky a zároveň vykonať úkony spojené s predložením veci odvolaciemu súdu, a preto na uvedené prípady myslí aj zákonodarca, ktorý upravil, že nadriadený súd nie je viazaný sedemdnňovou lehotou na rozhodnutie o odvolaní, ak sa vec zároveň predkladá na rozhodnutie o odvolaní proti rozsudku. Z dôvodu hospodárnosti konania o námietke zaujatosti sťažovateľa bude rozhodované spolu s rozhodovaním o odvolaní strán sporu jedným rozhodnutím. Predsedníčka senátu 26Co JUDr. Jana Jančíková preto navrhuje sťažnosť ako zjavne nedôvodnú zamietnuť.

30. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08, I. ÚS 326/2010).

31. Ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach namietajúcich porušenie už citovaných práv vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva

na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04).

32. Povinnosť súdu a sudcu konať bez prietáhov je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného konania v čl. 17 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. Tento základný princíp konania je premietnutý do ďalších ustanovení Civilného sporového poriadku.

III.1. K namietanému porušeniu základných práv sťažovateľa postupom okresného súdu:

33. Zjavná neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už v sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy označený všeobecný súd meritórne rozhodol pred jej podaním (m. m. II. ÚS 184/06), a preto už k namietanému porušovaniu týchto práv nečinnosťou tohto súdu v čase doručenia ústavnej sťažnosti nemohlo dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06).

34. Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcej zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že ústavná sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (m. m. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05). Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie tohto práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase doručenia ústavnej sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú, pretože konanie o takej ústavnej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (m. m. I. ÚS 6/03).

35. Ústavný súd uvádza, že 6. júla 2023 sa na okresnom súde konalo verejné vyhlásenie rozsudku súdu prvej inštancie. Prítomnému právnenému zástupcovi sťažovateľa bol zároveň doručený písomne vyhotovený rozsudok okresného súdu č. k. 16C/67/2022-1305 zo 6. júla 2023. Až 14. júla 2023 vzniesol sťažovateľ proti konajúcemu sudcovi okresného súdu JUDr. Drimákovi námietku zaujatosti.

36. Z uvedeného vyplýva, že v čase, keď sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť, okresný súd už nemohol porušovať jeho označené práva. V čase podania námietky proti sudcovi súdu prvej inštancie (14. júla 2023) bol už vyhlásený a doručený rozsudok súdu prvej inštancie (6. júla 2023). Teda sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv postupom okresného súdu v čase, keď okresný súd už nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvňovať priebeh konania, prípadne priet'ahy v ňom.

37. V tejto súvislosti ústavný súd dospel k záveru, že k namietanému porušovaniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 ústavy na uvedenom skutkovom základe v čase podania ústavnej sťažnosti postupom okresného súdu už nemohlo dochádzať.

38. Z uvedených dôvodov ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa v časti, v ktorej namieta porušenie svojich základných práv postupom okresného súdu, odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti

III.2. K namietanému porušeniu základných práv sťažovateľa postupom krajského súdu:

39. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ namieta, že postupom krajského súdu dochádza v namietanom konaní k zbytočným priet'ahom v rámci rozhodovania o námietke zaujatosti vznesenej proti zákonnému sudcovi súdu prvej inštancie JUDr. Michalovi Drimákovi, PhD.

40. Ústavný súd uvádza, že 14. júla 2023 sťažovateľ uplatnil námietku zaujatosti, teda po vyhlásení a doručení rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré sa uskutočnilo 6. júla 2023. Dňa 21. júla 2023 doručil sťažovateľ odvolanie proti III. a VI. výroku rozsudku okresného súdu č. k. 16C/67/2022-1305 zo 6. júla 2023 z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), e) a h) CSP. Dňa 22. júla 2023 sa k námietke zaujatosti vyjadril sudca okresného súdu JUDr. Michal Drimák, PhD. Proti rozsudku okresného súdu č. k. 16C/67/2022-1305 zo 6. júla 2023 podala odvolanie aj ďalšia strana sporu – žalovaný 2 mesto Prešov. Následne okresný súd vykonával úkony podľa § 373 a § 374 CSP súvisiace s podaným opravným prostriedkom. Súdny spis okresného súdu sp. zn. 16C/67/2022 bol predložený krajskému súdu 11. januára 2024 na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa a žalovaného 2 proti rozsudku súdu prvej inštancie. V predkladacej správe sa uvádza, že spis sa predkladá s námietkou zaujatosti a vyjadrením sudcu k tejto námietke.

41. Ústavný súd konštatuje, že z uvedeného vyplýva, že námietka zaujatosti sťažovateľa bola podaná po rozhodnutí okresného súdu vo veci samej a zároveň bolo sťažovateľom podané odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie. V súlade s § 56 CSP platí, že sedemdnňová lehota na rozhodnutie o tom, či je sudca vylúčený, sa neuplatňuje, ak je námietka zaujatosti vznesená po rozhodnutí vo veci samej a zároveň bolo podané odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej. V tomto prípade nadriadený súd nie je viazaný sedemdnňovou lehotou na rozhodnutie, ak sa vec zároveň predkladá na rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej. Vzhľadom na uvedené má krajský súd rozhodnúť o námietke zaujatosti sťažovateľa spolu s rozhodovaním o odvolaní strán sporu jedným rozhodnutím.

42. S prihliadnutím na skutočnosť, že v danom prípade sa na rozhodnutie o námietke zaujatosti neuplatňuje sedemdnňová lehota, ale o námietke zaujatosti sa má rozhodnúť spolu s odvolaním proti rozsudku súdu prvej inštancie jedným rozhodnutím, ústavný súd dospel k záveru, že k namietanému

porušení základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 ústavy na uvedenom skutkovom základe postupom krajského súdu nemohlo dôjsť.

43. Z uvedených dôvodov ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa v časti, v ktorej namietal porušenie svojich základných práv postupom krajského súdu, odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

44. Vzhľadom na to, že ústavný súd konštatoval zjavnú neopodstatnenosť ústavnej sťažnosti, ostatnými návrhmi obsiahnutými v ústavnej sťažnosti (prikázanie krajskému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietahov, priznanie primeraného finančného zadostučinenia a náhrady trov konania) sa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. mája 2024

Miloš Mad'ar
predseda senátu